

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722204838
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6722204838.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, v právnej veci manželka (navrhovateľka, matka): A. B. C. (predtým A.), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, D., zastúpená splnomocneným zástupcom: AK ZAHRADNIK & Spol., s. r. o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, Bratislava, IČO: 36 854 930 a manžel (otec): A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. X, G. H. I., zastúpeného splnomocneným zástupcom: AK Dlhopolec s.r.o., so sídlom Nám. SNP 27, Zvolen, IČO: 36 867 306, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu: J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen ako kolíznym opatrovníkom na čas po rozvode, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/160/2022-583 zo dňa 04. decembra 2024, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch III. a V. potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom č. k. 8P/160/2022-583 zo dňa 04. decembra 2024 rozhodol tak, že

I. Súd manželstvo A. B. A. C., C. C., nar. XX.XX.XXXX a A. A., nar. XX.XX.XXXX uzatvorené dňa XX.XX.XXXX vo D., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu D., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX, rozvádza.

II. Súd maloletú J. A., nar. XX.XX.XXXX zveruje do osobnej starostlivosti matky A. B. A. C., nar. XX.XX.XXXX.

III. Otec maloletého dieťaťa A. A., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletej J. A., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 400 eur mesačne vždy do 15.-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode.

IV. Súd styk otca s maloletou neurčuje.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka (ďalej aj „matka“) sa návrhom doručeným dňa 21.11.2022 domáhala rozvodu manželstva s manželom (ďalej aj „otec“), zverenia dieťaťa do jej osobnej starostlivosti a uloženia otcovi povinnosti prispievať výživným v sume 400 eur mesačne s tým, že styk otca s maloletým dieťaťom sa neupravuje.

1.2 Pri rozhodovaní súd vychádzal z ust. § 1 ods. 1, 2, § 18, § 22, § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2 a § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“).

1.3 Na základe zhodných skutkových tvrdení účastníkov konania mal preukázanú skutočnosť, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené, trvalo rozvrátené, že manželstvo neplní svoj účel a manželia

nemajú záujem na obnovení manželského spolužitia. Pretože nikoho nemožno nútiť, aby zotrval v manželstve proti jeho vôli, súd manželstvo účastníkov konania rozviedol.

1.4 Čo sa týka úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, obdobne ako v rozsudku zo dňa 06.02.2024 č. k. 8P/161/2022-375 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoP/79/2024 z 19.09.2024 (právoplatný dňa 30.09.2024) maloletú zveril do starostlivosti matky aj na čas po rozvode. Opätovne sa stotožnil s názorom vyjadreným v znaleckom posudku, názorom kolízneho opatrovníka, ako aj matky, že je najvhodnejšie, aby aj v súčasnosti malo dieťa vytvorené stabilné a rodinné prostredie u jedného z rodičov. Maloletá sa už dlhú dobu s otcom vôbec nestretáva, a tak bolo jednoznačne dané, že je potrebné maloletú zveriť do výchovy a opateru matke.

1.5 Styk otca s maloletou súd neupravil ani v tomto konaní, nakoľko bolo uznesením č. k. 8P/160/2022-284 zo dňa 22.12.2023 neodkladným opatrením nariadené výchovné opatrenie, v zmysle ktorého mali rodičia spolu s maloletým dieťaťom navštevovať odborné psychologické poradenstvo za účelom zlepšenia komunikácie medzi maloletou a otcom. Zo správy kolízneho opatrovníka však vyplývalo, že výchovné opatrenie nesplnilo svoj účel, nakoľko otec nebol vyňatý zo zákazu priblíženia sa k matke, nepodal súdu ani návrh na začatie konania takéhoto konania a teda spolupráca nebola možná. Z doteraz vykonaného dokazovania /tvrdení matky/, uznesení súdu a zo znaleckého posudku vyplývalo, že na tento čas otec s maloletou sa nestýka, a to z dôvodu, že maloletá pre agresívne správanie otca tohto odmieta a nechce sa s ním stretávať. Nakoľko k obnove ich vzťahu nedošlo postupným spôsobom, ako to odporučila znalkyňa vo svojom znaleckom posudku, nebolo možné na budovaní vzťahu otca a maloletej pracovať vzhľadom na otcovu nečinnosť. Na tomto mieste však súd opätovne apeloval na otca, aby v prípade, že má skutočný záujem na budovaní vzťahu s maloletou, sám vynaložil snahu, ktorá by viedla k obnove vzťahu, resp. by viedla k tomu, aby maloletá nemala z otca strach a neboli by stretnutia s otcom pre maloletú stresujúce. Nateraz však upraviť styk otca s maloletou nebolo možné.

1.6 Vo veci výživného súd poukázal na skutočnosť, že zo strany otca boli súdu predložené dôkazy, ktoré preukazujú, že tento v súčasnej dobe nevlastní nehnuteľnosti vedené na LV č. XX – I. a LV č. XXXX - A.). Označené spoločnosti (LKKH s.r.o., so sídlom Ladomerská Vieska 460, IČO: 46 955 631 – spoločnosť bola zrušená dňa 01.11.2022, Motorest Ladomer, s.r.o., so sídlom Ladomer 460, IČO: 53 094 930 /otec spoločník a konateľ/, RADA Consulting, s.r.o., so sídlom Nám. Matice Slovenskej 4, Žiar nad Hronom, IČO: 50 013 416 /otec spoločník a konateľ/, RADA Montage, s.r.o., so sídlom Nám. Matice slovenskej 4, Žiar nad Hronom, IČO: 46 388 664 /otec spoločník a konateľ/) nevykazujú žiadny obrat ani zisk, nemajú žiadny majetok (nehnuteľnosti boli predané v dobrovoľných dražbách), resp. majetok podlieha exekúcii. Otec vo vyjadrení uviedol, že pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba v spoločnosti EatGreen so sídlom v Kokave nad Rimavicou s mesačným príjmom cca 900 eur. Súdu však nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by toto jeho tvrdenie preukazovali, resp. ktoré by preukazovali jeho skutočný príjem. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplývalo, že otec je poberateľom invalidného dôchodku v sume 561,70 eur, z ktorého sú vykonávané zrážky mesačne v sume 169,90 eur. Okrem maloletej má otec ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči synovi vo výške 150 eur. Jednoznačne boli preukázané náklady na maloletú matkou vo výške 803 eur mesačne (strava v škole 10 eur, strava doma 160 eur, drogéria a hygiena 50 eur, cvičenie zdravý chrbát 12 eur, pohybové hry 6 eur, jazda na koni 100 eur, oblečenie a obuv 90 eur, náklady na bývanie 120 eur, domácnosť 10 eur, poisťenie 35 eur, hračky a iné voľnočasové aktivity 50 eur, mimoriadne výdavky 50 eur), ktoré sú vzhľadom aj na jej zdravotný stav a záujmové krúžky pomerne vysoké. Na tomto mieste súd poukázal na rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/161/2022-375 zo dňa 06.02.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoP/79/2024 zo dňa 19.09.2024, ktorým súd v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu určil na maloletú výživné v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine v sume 400 eur mesačne. Od právoplatnosti tohto rozhodnutia (30.09.2024) a rozhodnutia o rozvode a úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu nedošlo k zmene pomerov na strane otca, pričom uplynuli necelé 3 mesiace, nakoľko v tomto konaní bolo rozhodnuté dňa 04.12.2024. Matka v poslednom vyjadrení zo dňa 10.10.2024 uviedla, že otec aj v súčasnej dobe pracuje na Slovensku a v Nemecku, o čom súdu predložila čestné vyhlásenia A. J., A. B. (č. l. 447 p.v., 448, 448 p.v.). Z týchto vyplýva, že otec im ponúkal prácu v Bratislave a v Nemecku. Otec tieto tvrdenia matky nijakým spôsobom nevyvrátil, resp. nepreukázal svoje tvrdenia. Súd poukázal na odôvodnenie rozsudku č. k. 8P/161/2022-375 zo dňa 06.02.2024 (bod 50. posledný odsek), kde zvýraznil aj rozporné vyjadrenia otca ohľadom výšky výživného počas konania (raz uviedol, že je ochotný platiť výživné vo výške 300 eur mesačne, a potom inokedy, bez akéhokoľvek odôvodnenia tvrdil, že môže platiť 100 eur, resp. 150 eur). Otec už bol aj v konaní o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej sp. zn. 8P/160/2022 poučený a uzrozumený s tým, že v prípade, ak on takéto dôkazy, z ktorých by súd mohol vychádzať pri určovaní výšky výživného, nepredloží, je možné použitie § 63 ods. 1 Zákona o rodine, teda, ak si nesplní takúto

povinnosť, predpokladá sa, že výška priemerného mesačného zárobku predstavuje 20-násobok sumy životného minima (Životné minimum je určované v súčasnosti podľa § 2 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z. z. Životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákona o životnom minime“), ktoré je vo výške 268,88 eur, čo znamená, že 20-násobok z tejto sumy je 5.377 eur). Na základe uvedeného teda súd o výživnom rozhodol opätovne tak, že určil výživné v rovnakej výške 400 eur považujúc ho za primerané s poukazom na ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

1.7 O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie zo dňa 17.01.2025 a to do výroku III.

2.1 Podľa otca pre postup súdu rozhodnúť o výške výživného podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine a teda z prezumovaného, nie zisteného/preukázaného príjmu neexistoval dôvod. Priznal však, že určitý čas tomuto konaniu nevenoval dostatočnú pozornosť. Chybou bolo aj to, že sa príliš spoľahol na rady advokáta, ktorý ho zastupoval v konaní o určenie rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. Sumu 400 eur mesačne, ktorú mu súd uložil platiť – aplikujúc právnu domnienku podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine však nie je schopný platiť. Preto potom, čo sa oboznámil s obsahom rozhodnutia v konaní o určenie rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu za účelom preukázania svojho príjmu súdu predložil listinné dôkazy.

2.2 Ďalej otec uviedol, že v minulosti bol finančne zabezpečený. Pracoval v Nemecku a hoci išlo o manuálnu prácu, bola veľmi dobre platená. Peniaze, ktoré zarobil, investoval na Slovensku do kúpy a rekonštrukcie nehnuteľností, konkrétne Motorestu Ladomer a Motorestu Bartošová Lehôtka. Podnikal prostredníctvom viacerých obchodných spoločností, z ktorých vyčnievala jedna. Spoločnosť RADA Montage s.r.o., IČO: 46 388 664 v predcovidovom období dosahovala úctyhodný ročný obrat viac ako 1.500.000 eur a zisk viac ako 100.000 eur. Covidové obdobie bolo pre jeho podnikanie kritické. Nehnuteľnosti a ich rekonštrukciu podperne financoval prostredníctvom bankových úverov. Štát ich v prevádzke reštaurácií príliš dlho obmedzoval, banky žiadali platiť splátky úverov a v určitom momente to prestalo byť udržateľné. Podnikanie bol nútený ukončiť, banky pristúpili k nútenému vymáhaniu úverových pohľadávok. Žiadnu zo skutočností súd prvej inštancie nespochybnil. On preukázal, že spoločnosti, v ktorých má majetkovú účasť, nevykonávajú žiadnu činnosť, nevykazujú obrat, zisk, ich majetok bol vydražený alebo podlieha exekúcii. Taktiež aj to, že exekúcie sú vedené aj proti nemu, keďže bol ručiteľom záväzkov obchodných spoločností. Preukázal podanie návrhu na oddženie. Rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18.12.2024 sp. zn. 3OdK/447/2024, ktoré bolo zverejnené v obchodnom vestníku dňa 27.12.2024, súd na jeho majetok vyhlásil konkurz a rozhodol o oddžení. Z registra úpadcov vyplýva, že v súpise majetku žiadny zapísaný nie je. Ďalej otec uviedol, že je poberateľom invalidného dôchodku v sume 561,70 eur mesačne, z ktorého sú vykonávané exekučné zrážky vo výške 169,90 eur. Má dlh na výživnom na čas do rozvodu, oddženie na zrážky nebude mať žiadny vplyv. Naďalej platí, že pracuje pre spoločnosť EatGreen so sídlom Rovienka 4 v Kokave nad Rimavicou, z čoho mu ešte v decembri plynul mesačný príjem vo výške cca 900 eur netto, v súčasnosti cca 700 eur netto. Vypomáhal so zapojením novej linky, aktuálne s elektroinštaláciou, ide o prácu ad hoc. S touto spoločnosťou nemá uzatvorený písomný kontrakt, skrátka, sú voči nemu vedené exekúcie a on musí prežiť. Veril, že toto vysvetlenie súd prvej inštancie dokáže prijať, pretože je racionálne. Súd mu nič neuviedol, k ničomu ho nevyzval, paradoxne však práve nedostatočným nepreukázaním príjmu od tejto spoločnosti zdôvodnil postup podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine. Podľa otca súd pri hodnotení dôkazov postupoval v rozpore s účelom zásady voľného hodnotenia dôkazov, príliš veľkú dôkaznú silu prisúdil jednej konkrétnej skutočnosti, ktorej takúto dôkaznú silu objektívne prisúdiť nemožno, na druhej strane množstvu ďalších dôkazov neprisúdil žiadnu dôkaznú silu.

2.3 Nesúhlasil tiež so závermi súdu prvej inštancie v otázke (ne)spolupráce pri preukazovaní príjmu, alebo, že by súdu neumožnil sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistiť skutočnosti potrebné na rozhodnutie. Listinnými dôkazmi dostatočne preukázal, že podnikal a že z podnikania v súčasnosti nemá žiadny príjem. Dostatočne preukázal, že je predĺžený a platobne neschopný. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3OdK/447/2024 pochybnosti v tomto smere vylučuje. Nič z uvedeného súd prvej inštancie nezohľadnil, vyčíta mu však, že nepreukázal svoje príjmy, ktoré nemá (neexistujú). Od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti pretože je to objektívne nemožné. Otec potvrdil, že A. J. a A. B. skutočne oslovil v súvislosti s prácou v Nemecku, ide o dávných spolupracovníkov a obidvaja toto odmietli. To však neznamená, že koná špekulatívne, alebo že zamlčal svoje príjmy. Do Nemecka chce vycestovať, ak sa mu táto možnosť naskytne.

2.4 Vytýkal preto súdu, že vzhľadom na uvedené hmotnoprávne predpoklady pre použitie domnienky podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine neboli naplnené, súd vec nesprávne právne posúdil. Nekona špekulatívne, nemá príjmy z inej než závislej činnosti, podliehajúcej dani z príjmov, ktoré by súdu nepreukázal alebo zamĺchal. Jeho príjem pozostáva z invalidného dôchodku a práce pre spoločnosť EatGreen. Po vykonaní zrážok mu ostane cca 1.000 eur ako ktorý mesiac. Uviedol tiež, že býva u svojej matky v rodinnom dome č. X obec E. F.. S matkou dieťaťa boli vlastníci rodinného domu vo D., podiel ktorého jej ako manželke bezodplatne previedol (daroval). Dozvedel sa, že ho nedávno predala za sumu 400.000 eur. Bývanie jeho a matky dieťaťa dosť dobre ilustruje rozdiel životnej úrovne. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd nemá vedomosť o príjme matky, zistiť ho nepovažoval za nevyhnutné a ani zistiť životnú úroveň matky. Súd preto rozdielne pristupoval k otcovi a matke, čím porušil zásadu rovnosti strán.

2.5 Ďalej otec uviedol, že za súčasného právneho stavu nemožno priznať spotrebné mesačné výživné vo vyššej výške, než sú preukázané náklady na dieťa. Po stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa je potrebné zohľadniť mieru, ktorou sú rodičia povinní tieto náklady plniť v závislosti od možností, schopností a majetkových pomerov toho-ktorého rodiča. Vychádzajúc z bežných nákladov na starostlivosť, sumu 350 eur považuje za primeranú na pokrytie životných potrieb osemročného dievčatka. Na týchto nákladoch sa chce podieľať sumou 180 eur. Pokiaľ sa matka s vyššou životnou úrovňou na nákladoch maloletej podieľa vo zvyšku, považuje to za spravodlivé usporiadanie vzťahov k dnešnému dňu. Podľa otca, matka vyčíslila neprimerané výdavky na dcéru v sume 803 eur mesačne, ktoré nepreukázala. Súd ich bez akéhokoľvek zdôvodnenia nekriticky prijal. Opäť ide o arbitrárny procesný postup. Mesačné výdavky vo výške 800 eur nemá ani otec, ani matka. Ak má osemročné dieťa požívať životnú úroveň rodičov, nemôže byť vyššia ako životná úroveň rodičov.

2.6 Podľa otca nie je v napadnutom rozsudku zohľadnený stav v čase jeho vyhlásenia, súd nevychádzal zo skutočných (preukázaných) príjmov rodičov. Príjem matky a jej majetkové pomery nezisťoval vôbec. Nevysvetlil, ako posúdil všetky podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, rozsudok je veľmi nepresvedčivý a nepreskúmateľný.

2.7 Na záver otec uviedol, že dňa 22.08.2019 utrpel vážny úraz chrbtice, pričom rok po tejto udalosti bol práceneschopný, ďalší polrok absolvoval rehabilitáciu. Následne mu bola diagnostikovaná manifestná osteoporóza (rednutie kostí). Podstupuje liečbu pre riziko ďalšej zlomeniny, má zakázané vykonávať náročnú fyzickú prácu, čo je dôvod jeho čiastočnej invalidity. Úraz chrbtice sa mu stal v Nemecku ako prenášal bremená. Prácu, ktorú vykonával, objektívne ďalej vykonávať nemôže, nemôže ju ďalej vykonávať v Nemecku, ani na Slovensku. Súd skrátka musí vnímať rozdiel medzi poctivou a nepoctivou činnosťou, medzi špekulatívnym zámerom a poctivou prácou a on celý život pracoval poctivo.

2.8 Otec navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne, aby rozsudok v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil a určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 180 eur mesačne.

3. Matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 17.02.2025 uviedla, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho celosti za správne a stotožňuje sa s ním. Výška výživného určená rozsudkom v sume 400 eur mesačne zodpovedá sume výživného určenej na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/161/2022-375 zo dňa 06.02.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.09.2024 sp. zn. 14CoP/79/2024, právoplatného dňa 30.09.2024, ktorým bolo určené výživné na maloletú v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva. V plnom rozsahu poukazuje preto na odôvodnenie obidvoch vyššie uvedených rozhodnutí.

3.1 Ďalej uviedla, že súd rozhodol o výživnom na čas po rozvode manželstva po 2 mesiacoch od právoplatnosti posledného rozhodnutia, ktorým bolo určené výživné na maloletú, pričom na strane otca nedošlo k preukázaniu zmeny pomerov, ktorá by za tak krátke obdobie odôvodňovala zníženie výživného na maloletú a otec zostal naďalej neaktívny a nespolupracujúci vo veci preukazovania pomerov na jeho strane. Deň pred pojednávaním otec zaslal súdu podanie, ktorým doložil do konania vo veci samej len doklady za účelom preukázania záväzkov spoločnosti. V predložených výpisoch z finstat.sk sa nachádza informácia len ohľadom dlhov predmetných spoločností bez informácií o ich majetku, či zisku a obratoch týchto spoločností. Pokiaľ otec v rámci odvolania uvádza, že tieto doklady predložil za účelom preukázania svojho príjmu tak ako je podľa nej možné vyhodnotiť príjem spoločnosti otca pri predložení dokladov preukazujúcich len záväzky. Trvala preto na tom, že zo strany otca nedošlo k preukázaniu jeho príjmov nielen zo závislej činnosti, ale ani z príjmov z inej, než závislej činnosti. Otec v konaní nedoložil ani len daňové priznanie, či účtovné závierky spoločností za rok 2023, ani len výpisy z finstat.sk, z ktorých by vyplývali tržby týchto spoločností. Pokiaľ právny zástupca otca uvádzal, že od

nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval neexistenciu určitej skutočnosti považovala matka za potrebné poukázať na to, že je možné spravodlivo požadovať od otca, aby predložil relevantné dôkazy o tom, či spoločnosti, v ktorých tento figuruje ako spoločník, majú tržby a dosahujú zisk a predložil zmluvy, na základe ktorých spoločnosti príjem dosahujú. Takéto doklady však zo strany otca, napriek uloženej povinnosti zo strany súdu, neboli predložené. Otec pritom mohol doložiť aj výpis z finstat.sk, kde sa nachádza aj informácia o tržbách, čo však neurobil. Rovnako v danom prípade išlo o špekulatívne a účelové konanie zo strany otca. Za nepravdivé považovala matka, že spoločnosti, v ktorým má otec majetkovú účasť, nevykonávajú žiadnu činnosť, nevykazujú obrat a nedosahujú zisk. Uvedené by bolo preukázané, ak by otec predložil posledné daňové priznanie a účtovnú závierku spoločnosti, čo sa však nestalo. Pasivita otca v tomto smere bola dostatočne preukázaná.

3.2 Podľa matky, skutočnosť, že otec podal návrh na oddĺženie a že súd rozhodol o jeho oddĺžení však neznamená, že otec nemá príjem a nemá schopnosti a možnosti príjem dosahovať. Vo veci oddĺženia otca je ešte len konkurz, pričom konkurzný správca dňa 10.01.2025 vo vestníku č. 6/2025 podal oznámenie o konkurze – zn. K001473.

3.3 Zároveň samotný otec v rámci svojho odvolania uviedol, že dosahoval zisk viac ako 100.000 eur ročne, a teda, že potencialita jeho príjmu v rámci podnikateľskej činnosti je vyššia ako fikcia príjmu, z ktorej súd pri určovaní výživného vychádzal.

3.4 Matka považovala za potrebné poukázať aj na to, že podnikateľská činnosť otca v rámci jeho spoločností sa netýka len pohostinskej činnosti, ktorú tento označil ako neúspešnú a vedúcu k predaju motorestov. V rámci spoločností vykonával aj iné druhy podnikateľskej činnosti. Dokonca v septembri 2022 pribudol v spoločnosti RADA Consulting s.r.o. nový predmet podnikania, a to „Výroba elektromotorov, rozvádzačov, káblov a batérií“. Prostredníctvom tejto spoločnosti podniká od roku 2015 a prostredníctvom spoločnosti RADA Montage s.r.o. od roku 2011 a predmet podnikania spočíva v rôznych predmetoch podnikania, napr. výrobe technických zariadení či stavbárskych prácach. Podľa matky už v odôvodnení rozsudku sp. zn. 8P/161/2022 súd konštatoval, že otec je konateľom a majiteľom a to hlavne spoločnosti RADA Montage s.r.o. a RADA Consulting s.r.o. a z toho vyplýva, že by prostredníctvom týchto spoločností aj mohol zamestnávať resp. sprostredkovať prácu pre iné osoby. Tu poukázala na vyjadrenie otca, ktorý aj v rámci svojho odvolania potvrdil, že oslovuje iné osoby za účelom práce v zahraničí. Ďalej otec preukázal, že je schopný pracovať a dosahovať príjem aj na základe svojho tvrdenia, že aj po predaji naďalej prevádzkoval Motorest Ladomer. Zároveň v konaní nepredložil doklady na preukázanie príjmov z prevádzkovania tohto motorestu. Ak príjem nepoberal, tak je zjavné, že sa dobrovoľne vzdával príjmu.

3.5 Matka tiež poukázala na uvedenie otca, že vykonáva prácu ako samostatne zárobkovo činná osoba – obchodné meno A. A., IČO: 44 399 405, miesto podnikania XXX XX G. H. I., E. F. X pre spoločnosť EatGreen. Zároveň uviedol, že nemá príjmy z inej než závislej činnosti, podliehajúcej dani z príjmu, ktoré by súdu nepreukázal. Otec je teda podľa svojho vyjadrenia samostatne zárobkovo činná osoba, t. j. podniká na základe živnostenského oprávnenia, a teda má príjmy z inej než závislej činnosti, podliehajúce dani z príjmu a tieto príjmy nijako nepreukázal. Postoj otca, že súd mu v súvislosti s príjmom zo spoločnosti EatGreen nič neuviedol a na nič ho nevyzval, je v rozpore s postupom súdu v konaní, kedy bol otec opakovane vyzývaný na preukázanie akýchkoľvek príjmových a majetkových pomerov a v tomto smere opakovane poučený zo strany súdu. Následne sa otec nechal aj právne zastúpiť, a teda povinnosť predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a príjmov mu musela byť známa. V konečnom dôsledku otec od posledného rozhodnutia súdu vo veci výživného dosahuje podľa svojich tvrdení ďalší príjem, a to ako samostatne zárobkovo činná osoba s tvrdým príjmom vo výške 900 eur mesačne.

3.6 Pokiaľ otec v odvolaní poukázal na úraz chrbtice, práceneschopnosť, rehabilitácie, diagnostikovanie osteoporózy a čiastočnú invaliditu, tak tieto skutočnosti nastali pred podaním jej návrhu a boli súdu prvej inštancie aj odvolaciemu súdu známe v konaní o úpravu práv a povinností na čas do rozvodu, pričom súd určil výživné v sume 400 eur na maloleté dieťa. Nenastala preto žiadna zmena pomerov týkajúca sa zdravotného stavu otca. Ďalej matka uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec napríklad v mesiacoch august, september, október 2022 dosahoval príjem vo výške 1.850 eur popri poberaní invalidného dôchodku vo výške 561,70 eur a okrem toho bol aj konateľom a spoločníkom v troch spoločnostiach (t. j. po všetkých ním uvedených diagnostikovaných zdravotných problémoch, ktoré ho majú obmedzovať v pracovnej činnosti). Pokiaľ otec poukázal na riziko ďalšej zlomeniny z dôvodu vysokého BMD a zákaz vykonávať náročnú prácu, z predloženej ambulantnej správy je zjavné, že porovnateľné BMD mal otec aj v rokoch 2021, 2022, 2023, pričom pracovnú činnosť nemal limitovanú. Zároveň sa otec neobáva šoférovať ťažkú motorku, ktorú účelovo napísal na svoju matku, čím sa snaží zakryť svoj majetok. Tvrdenie otca, že prácu, ktorú vykonával, objektívne nemôže ďalej vykonávať ani

na Slovensku ani v Nemecku, je ďalej v rozpore aj s tým, že v rámci svojho odvolania potvrdil, že oslovil A. J. a A. B. v súvislosti s prácou v Nemecku a rovnako potvrdil, že chce do Nemecka vycestovať. Z uvedeného tvrdenia je preukázané, že jeho zdravotný stav, v súvislosti s ktorým poberá invalidný dôchodok, ho nijako neobmedzuje vo výkone pracovnej či podnikateľskej činnosti, a to ani v minulosti a ani aktuálne. Je teda zjavné, že otec, bez ohľadu na zdravotný stav, vykonával pracovnú činnosť v Nemecku a dosahoval príjem, ktorý súdu účelovo nepreukázal.

3.7 Za nepravdivé považovala matka tvrdenie otca, že súd nemá vedomosť o jej príjme a zistiť ho nepovažoval za nevyhnutné a že došlo k porušeniu zásady rovnosti strán a súd tak pristupoval k otcovi a matke rozdielne. Zo samotného odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva, že matka dňa 11.10.2024 doručila súdu doklady preukazujúce jej príjmy, ako aj výdavky, vynaložené na starostlivosť o maloletú. V predmetnom podaní bola doložená aj jej výplatná páska za obdobie september 2024 u nového zamestnávateľa. V predchádzajúcom období bola nezamestnaná a poberala dávky v nezamestnanosti. Súd vykonával lustráciu 30.09.2024, keďže matka bola zamestnaná u nového zamestnávateľa od 02.09.2024, preto z výpisu tento príjem nevyplýval. Rovnako mal súd za preukázané, že matka už nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, v ktorej s maloletou býva, nakoľko bola nútená predať nehnuteľnosť na základe upomienok o dražbe pre nesplácanie úveru zo strany otca. Uvedené bolo preukázané z ústnych ako aj písomných vyhlásení matky aj s doložením čestného vyhlásenia nového vlastníka nehnuteľností o každomesačných úhradách splátok hypotekárneho úveru, ktorý otec v rozpore s realitou potvrdil, že hradí (bod 23. a 27. rozsudku Okresného súdu sp. zn. 8P/161/2022 a bod 13. rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 14CoP/79/2024).

3.8 Ďalej matka uviedla, že ako špekulatívne sa javí aj konanie otca za účelom predĺženia konania keď požiadal o odročenie pojednávania, ktoré sa malo konať dňa 16.10.2024 z dôvodu svojho zdravotného stavu s tým, že sa chce zúčastniť pojednávania. Na ďalšom pojednávaní dňa 04.12.2024 sa zúčastnil len jeho právny zástupca, otec na pojednávanie neprišiel a dôvody jeho neúčasti bolo potrebné dodatočne zisťovať a týmito dôvodmi boli jeho pracovné povinnosti. Samotný otec teda nemal záujem na účasti na pojednávaní.

3.9 Tvrdenia otca, že súdom boli bez akéhokoľvek zdôvodnenia nekriticky prijaté výdavky na strane maloletej dcéry sú podľa matky v rozpore s vykonaným dokazovaním a odôvodnením súdneho rozhodnutia. Súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že náklady na maloletú boli jednoznačne preukázané. Otec sa nijakým spôsobom nepodieľal na výkone starostlivosti o maloletú a všetka starostlivosť a výchova maloletej je zabezpečovaná výhradne ňou, ktorá si týmto plní vyživovaciu povinnosť k maloletej. Od otca nie je možné očakávať, že by si plnil vyživovaciu povinnosť k maloletej inak, či už priamou úhradou jej potrieb, zakúpaním vecí, či starostlivosťou.

3.10 S poukazom na vyššie uvedené s ohľadom na vyjadrenia sa otca v predmetnom konaní, nie je podľa matky možné považovať jeho tvrdenie, že nie je schopný platiť výživné vo výške 400 eur, za pravdivé. Otec sa v konaní vyjadril, že spláca úver vo výške 860 eur mesačne a internet v dome vo výške 70 eur mesačne. Bolo preukázané, že aj v tejto veci otec klame, tieto úhrady nerealizuje, a teda má k dispozícii finančné prostriedky na úhradu výživného v sume 400 eur mesačne, a to ešte v čase, keď nemal ďalší príjem zo spoločnosti EatGreen. Z tvrdení otca zároveň vyplýva, že má príjem a zdroje príjmov, ku ktorým nevie/nechce predložiť dôkazy a zarába finančné prostriedky bez písomných kontraktov. Z uvedeného dôvodu je teda otázne, či otcov príjem z EatGreen je len v sume 900 eur mesačne, resp. či nemá aj iné zdroje príjmu, ktoré účelovo neuviedol, keďže je preukázané, že je v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať príjem.

3.11 Ďalej matka poukázala na to, že otec sa v priebehu konania vyjadril, že súhlasí s určením výživného v sume 300 eur mesačne, čo je zaznamenané v úradnom zázname zo dňa 23.05.2023. Tiež sa vyjadril (úradný záznam ÚPSVaR zo dňa 03.11.2023), že navrhuje určiť výživné v sume 150 eur mesačne. Takéto výživné navrhoval určiť aj v priebehu konania v rámci svojho písomného podania, ako aj ústne. Okrem toho, ako bolo v konaní aj preukázané, otec v niektoré mesiace zasielal na výživu maloletej sumu 100 eur, niektoré 150 eur. V odvolaní voči rozsudku v konaní vo veci úpravy práv a povinností na čas do rozvodu navrhoval určenie výživného vo výške 70 eur mesačne. Aktuálne otec navrhuje určenie výživného na maloletú v sume 180 eur mesačne pričom súhlasil s výživným v sume 300 eur, keď tvrdil, že poberá len invalidný dôchodok a v podnikateľskej činnosti prostredníctvom spoločností sa mu nedarí. Aktuálne otec deklaruje ešte ďalší príjem nad rozsah invalidného dôchodku a podnikateľskej činnosti prostredníctvom spoločností a navrhuje určenie nižšieho výživného. Nekonzistentnosť vyjadrení a prednesených návrhov zo strany otca vo veci výživného na maloletú vzbudzuje dostatočné pochybnosti o dôveryhodnosti jeho tvrdení, ako aj dôkazov ním predložených, vo vzťahu k jeho podnikateľskej činnosti. S poukazom na kroky a konanie otca, ktorý od začiatku konania vo veci rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností robil

kroky smerujúce k dražbe majetku spoločností či oddĺženia, je v prípade posudzovania jeho možností a schopností potrebné vziať do úvahy aj princíp potenciality jeho príjmu.

3.12 S poukazom na uvedené matka navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v časti výroku II. (K. III. – poznámka odvolacieho súdu) o výživnom s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 17.03.2025 nesúhlasil s vyjadrením matky zo dňa 17.02.2025 nakoľko obsahuje množstvo takých skutočností, ktoré sú neaktuálne.

4.1 Uviedol, že v obchodnom registri je stále vedený ako konateľ a spoločník spoločností Motorest Ladomer s.r.o., RADA Consulting s.r.o. a RADA Montage s.r.o. Trval na tom, že ide o spoločnosti, ktoré nevykazujú žiadnu obchodnú činnosť, nemajú zriadené sídlo alebo prevádzku, sú predĺžené alebo platobne neschopné, sú exekvované, ich majetok bol speňažený v dobrovoľných dražbách. O týchto skutočnostiach nemal pochybnosti ani súd prvej inštancie.

4.2 Pokiaľ matka vo vyjadrení uvádzala, že nepredložil účtovné závierky o hospodárení menovaných spoločností, tak pokiaľ sa jedná o hospodárenie menovaných spoločností, predložil dokumentáciu o ich úverovom zaťažení, o speňažovaní majetku v dobrovoľných dražbách, o dlhoch, ktoré spoločnosti evidujú voči verejnoprávnym inštitúciám a o exekúciách vedených na majetok spoločností. Uvedené považuje za dostačujúce za účelom preukázania, že obchodnú činnosť nevykonávajú. Pokiaľ mu matka vytýka nepredloženie účtovných závierok, hoci sú uložené vo verejne dostupných registroch, pripojil tieto k tomuto podaniu. Nejde o aktuálne účtovné závierky, účtovníctvo spoločností vedené nie je, bez prostriedkov ho nie je možné viesť. Podľa názoru otca možno uzavrieť, že z účasti na podnikaní menovaných spoločností nemá žiadny príjem. V minulosti pritom išlo o zdroj jeho/ich spoločného príjmu. Iný príjem nikdy nemal. Návrh na oddĺženie bol nútený podať, aby sa postavil na nohy. Pre vysvetlenie, bol ručiteľom za záväzky menovaných spoločností, ktoré zostali nezaplatené. Bežný život, keď na každom bankovom účte má vedenú exekúciu, je z dlhodobého hľadiska vylúčený. V súčasnosti nie je zamestnaný. Je poberateľom invalidného dôchodku v sume 561,70 eur mesačne. Má zníženú schopnosť pracovať o 55 %, čo je objektívna skutočnosť, ktorú konštatoval posudkový lekár. Hoci matka spochybňuje vplyv jeho zranenia na jeho schopnosť pracovať, ide o jej subjektívne vyjadrenia bez reálneho základu.

4.3 Ďalej otec uviedol, že od 16.09.2024 má ohlásenú živnosť, ktorú vykonáva pod obchodným menom A. A. s miestom podnikania E. F. X, XXX XX G. H. I., IČO: 44 399 405. Prvé faktúry za prácu vystavil v tomto kalendárnom roku práve pre spoločnosť Eatgreen. Doposiaľ pre túto spoločnosť pracoval ad hoc, príjem by však už mal mať charakter pravidelného. Prvú faktúru vo výške 1.700 eur vystavil za svoju činnosť do mesiaca január, druhú faktúru vo výške 500 eur vystavil za svoju činnosť v mesiaci február. Iné faktúry nevystavil. Tento kalendárny rok bude prvý, za ktorý bude môcť byť zohľadnený jeho príjem zo závislej činnosti. Pokiaľ matka vo vyjadrení zdôraznila nutnosť brať do úvahy potencionalný príjem, tak s tým súhlasí. Skutočne sa mu v minulosti darilo, bol vlastníkom hodnotného majetku. Jeho príjem v súčasnosti vrátane invalidného dôchodku je cca 1.000 eur až 1.500 eur a je objektívne preukázaný.

4.4 Ďalej otec uviedol, že dôkazná situácia v konaní o výživnom na čas do rozvodu a dôkazná situácia v tomto konaní je odlišná. Predložil dostatočné množstvo dôkazov o príjme a svojich majetkových pomeroch pre také rozhodnutie, ktoré bude vychádzať zo skutočného, nie fikciou prezumovaného príjmu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o výživnom na čas do rozvodu objektívne nie je schopný plniť. Bol aj trestne stíhaný pre neplnenie vyživovacej povinnosti, dlžné výživné zaplatil z poskytnutej pôžičky od príbuzného. Zároveň pripojil zápisnicu o hlavnom pojednávaní obsahujúcu jeho výsluch a výsluch matky z trestného konania, z ktorých vyplývajú skutočnosti významné aj pre toto súdne konanie.

4.5 Na záver otec požiadal odvolací súd o rozhodnutie v zmysle navrhnutého petitu a prihovárajúc sa o skorý zásah zo strany súdu pretože situácia je pomerne kritická.

5. Matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu v duplike zo dňa 28.03.2025 uviedla, že nie je možné sa stotožniť s tvrdením, že otec v konaní pred súdom prvej inštancie predložil množstvo dôkazov o svojom príjme a majetkových pomeroch, aby mohol súd vychádzať z iného ako prezumovaného príjmu. V priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie otec totiž dostatočným spôsobom nepreukázal, že nedosahuje príjem a nepredložil dôkazy, na základe ktorých by bolo možné relevantne zhodnotiť jeho príjem z inej ako závislej činnosti. K tvrdeniu otca, že predložením dokumentácie o záväzkoch spoločnosti je dostatočne preukázané, že spoločnosti obchodnú činnosť nevykonávajú, matka uviedla, že to, že spoločnosť má záväzky, nepreukazuje to, že spoločnosť nemá aj príjmy a za účelom ich zhodnotenia otec, napriek dopytu, súdu nepredložil žiadne doklady. Otec až v odvolacom konaní predložil účtovné závierky spoločností, v ktorých je konateľom a spoločníkom. Naďalej však doposiaľ

nepredložil daňové priznania spoločností a ani len výpisy z finstat.sk, z ktorých by boli zjavné aj tržby spoločnosti. Pokiaľ by tak otec urobil preukázal by súdu, že napriek dlhom a nedoplatkom sú minimálne spoločnosti RADA Consulting s.r.o. a Motorest Ladomer s.r.o. v zisku v rozpore s tvrdeniami otca. Aj uvedené konanie otca a rozpor v jeho tvrdeniach a predložených dôkazoch preukazuje, že z jeho strany ide o účelové konanie s cieľom navodiť dojem, že nie je v jeho možnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej. Otec v odvolaní proti rozsudku ešte uviedol, že spoločnosti, v ktorých má majetkovú účasť nevykonávajú žiadnu činnosť, nevykazujú obrat, zisk. Pokiaľ otec uvádza, že spoločnosti nevykonávajú obchodnú činnosť tak ako je možné, že spoločnosť RADA Consulting s.r.o. za rok 2023 mala len krátkodobé pohľadávky vo výške 109.230 eur a výnosy z hospodárskej činnosti sú vo výške 501.293 eur. Všetky tieto čísla zachytené v účtovnej závierke spoločnosti RADA Consulting s.r.o. preukazujú naopak jej obchodnú činnosť v rozpore s tvrdeniami otca v podaní. V konečnom dôsledku spoločnosť Motorest Ladomer s.r.o. a spoločnosť RADA Consulting s.r.o. boli v roku 2023 obe v zisku, pričom ide o celkový zisk vo výške 22.904 eur. Fakt, že otec nepredložil relevantné doklady na preukázanie svojej podnikateľskej činnosti a príjmov, neumožnil vyhodnotiť ani len predpokladaný príjem otca z inej ako závislej činnosti s ohľadom na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, a to s poukazom na vysoké náklady na hospodársku činnosť napr. v spoločnosti RADA Consulting s.r.o. najmä na služby (účtovná skupina 51). Otec bol pritom vyzvaný aj na predloženie zmlúv na externé služby čo nedoložil. V tejto súvislosti bolo podľa matky potrebné preukázať, že vydražené nehnuteľnosti – Motorest Ladomer aj Motorest Zlatý strom (Zlatý potok) boli vo vlastníctve spoločnosti RADA Montage s.r.o. a otec len vo vzťahu k tejto spoločnosti predložil zmluvy o úveroch. Argument otca, že účtovníctvo spoločnosti vedené nie je, lebo bez prostriedkov to nie je možné, neobstoí. Je povinnosťou podnikateľa viesť účtovníctvo čoho si otec musí byť vedomý, pričom má dokonca živnostenské oprávnenie na činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, čo v konečnom dôsledku znamená, že by svoje účtovníctvo mal zvládnuť viesť aj sám. Podanie „nulového“ daňového priznania spoločnosti RADA Montage s.r.o. podľa matky nepreukazuje tvrdenia otca o nevykonávaní obchodnej činnosti spoločnosti, ale je len dôkazom o tom, že otec do daňového priznania za rok 2023 neuviedol žiadne informácie ohľadom svojich príjmov a záväzkov. Rovnako tak aj nevedenie účtovníctva za rok 2024. Ďalej matka uviedla, že konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode začalo v roku 2022. Otec vo vyjadrení zo dňa 29.03.2023 uvádzal, že má existenčné problémy, že toho času je situácia v gastro priemysle ťažká. Toto tvrdenie je v rozpore s následne predloženými účtovnými závierkami za rok 2023. Ako už bolo uvedené vyššie, podľa predloženej účtovnej závierky boli zisky spoločnosti Motorest Ladomer s.r.o. za rok 2022 minimálne trojnásobne vyššie (38.582 eur) ako zisky, ktoré uviedol otec, že spoločnosť dosahovala v roku 2021 (12.828 eur), čo naopak preukazuje pozitívny vývoj ohľadom činnosti spoločnosti. Matka mala za to, že názor otca, že z účasti na podnikaní nemá žiaden príjem je v danom prípade irelevantný, podstatné je nekonanie, nespolupráca otca v predmetnom konaní a zahmlievanie jeho príjmov, možností a schopností a aktuálne aj predloženie dôkazov, ktoré preukazujú opak týchto tvrdení otca.

5.1 Rovnako poukázala na rozpornosť tvrdení otca vo vyjadrení, že nie je zamestnaný a následne uvádza, že tento rok bude môcť byť prvýkrát zohľadnený jeho príjem zo závislej činnosti. Vystáva teda otázka či má mať otec ešte ďalší príjem a to zo závislej činnosti, ktorý neuviedol. Zároveň je klamlivé aj tvrdenie otca, že tento rok bude prvý, kedy bude môcť byť zohľadnený jeho príjem zo závislej činnosti, keďže otec bol v minulosti aj v zamestnaneckom pomere vo svojich spoločnostiach, a teda poberal príjem zo závislej činnosti aj v spoločnosti RADA Montage s.r.o. aj RADA Consulting s.r.o. čo vyplývalo aj z lustrácie v Sociálnej poisťovni, ako aj z potvrdení založených v spise.

5.2 Podľa matky sa podnikateľská činnosť otca nevzťahovala nikdy výlučne na prevádzkovanie motorestov. Opakovane teda uvádza, že všetky predmetné spoločnosti majú široký predmet podnikania, ktorým sa otec venoval pred podnikaním v gastro odvetví a venuje sa im aj naďalej. Ona v konaní predložila čestné vyhlásenia osôb, ktoré preukazujú, že otec aj naďalej podniká na Slovensku aj v Nemecku a ponúka iným osobám, aby pre neho pracovali čo otec nijako nespochybnil.

5.3 Tvrdenie otca, že dôkazná situácia v konaní o výživnom na čas po rozvode manželstva je odlišná pretože predložil v konaní pred súdom prvej inštancie dostatočné množstvo dôkazov o príjme a svojich majetkových pomeroch nie je pravdivé. V súvislosti s podnikateľskou činnosťou prostredníctvom spoločností otec nepredložil relevantné dôkazy na preukázanie jeho príjmov. V tomto konaní preukázal len ďalší zdroj príjmu zo živnostenského podnikania, a teda dôkazná situácia je taká, že otec má oproti predchádzajúcemu konaniu príjem ešte vyšší.

5.4 Pokiaľ ide o podnikanie otca prostredníctvom živnostenského oprávnenia, buď otec nevie koľko v skutočnosti zarába alebo si sumy ako aj prípadné faktúry uspôsobuje podľa potreby. Vo vyjadrení zo dňa 03.12.2024 totiž uviedol, že pracuje pre spoločnosť EatGreen a má príjem vo výške 900 eur netto.

V odvolaní zo dňa 17.01.2025 uviedol, že ešte v decembri mu plynul mesačný príjem vo výške 900 eur netto, v súčasnosti cca 700 eur netto. V podaní zo dňa 17.03.2025 uvádza, že jeho mesačný príjem môže byť, vrátane jeho invalidného dôchodku cca 1.000 eur – 1.500 eur. Podľa matky pokiaľ ide o spoluprácu otca so spoločnosťou EatGreen s.r.o. ide zjavne o dlhšiu spoluprácu otca s predmetnou spoločnosťou o čom svedčí aj jeho účasť v televíznom programe Jama Levova (v tmavomodrej polokošeli s okuliarmi), kde sa táto spoločnosť prezentovala prácami pásikmi Cleanly pričom v televízii bola táto epizóda odvysielaná už 05.09.2024. Ako dôkaz matka predložila screenshot z epizódy Jama Levova.

5.5 Ďalej matka uviedla, že otec nepredložil žiadne faktúry za obdobie minulého kalendárneho roka, pričom už na začiatku decembra uvádzal čistý príjem 900 eur mesačne. Tieto finančné prostriedky mu teda museli byť vyplatené a otázne je či v ním uvedenej výške, na základe čoho a akou formou. Otec predložil až faktúru vystavenú v mesiaci január a následne v mesiaci február. Zároveň tento preukázal, že len z činnosti pre túto spoločnosť môže dosahovať príjem 1.700 eur mesačne. Uvedené však predstavuje ďalší nový príjem otca, ktorý nemal v čase konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu manželstva. Z čestných prehlásení ňou predložených vyplýva, že otec naďalej podniká aj prostredníctvom svojich spoločností. V tejto súvislosti matka dala do pozornosti odvolaciemu súdu aj skutočnosť, že otec rozšíril svoj predmet podnikania na základe živnostenského oprávnenia a od 13.01.2025 mu vzniklo oprávnenie aj na nasledovné predmety podnikania: - výroba a hutnícke spracovanie kovov, výroba a opracovanie jednoduchých kovových výrobkov, - sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu služieb a výroby, - prípravné práce k realizácii stavby a dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov. Ako dôkaz predložila informatívny výpis zo živnostenského registra. Uvedené podľa matky preukazuje jej tvrdenia, že otec vykonáva naďalej podnikateľskú činnosť aj v súvislosti s prácami, ktoré by nemal zjavne realizovať s ohľadom na svoj zdravotný stav. Toto tvrdenie uviedol otec aj vo vyjadrení zo dňa 17.03.2025, že matka spochybňuje vplyv zranenia na schopnosť otca pracovať pričom ide o jej subjektívne vyjadrenie bez reálneho základu. Jej tvrdenia však potvrdzuje konanie otca, ktorý si rozširuje predmet svojej podnikateľskej činnosti o práce, na ktoré by malo mať vplyv jeho zranenie a oslovuje na prácu aj iných (čestné prehlásenia).

5.6 Ďalej matka opätovne poukázala aj na skutočnosť, že otec jazdí na novej motorke o čom predložila dôkaz, ktorú si mal zakúpiť, avšak nie je vedený ako jej vlastník. Vlastníkom je jeho matka, ktorá nemá oprávnenie na jej vedenie, pričom podľa informácií otca je dôchodkyňa a poberá len dôchodok čo tento nijako nevyvrátil, teda tento má finančné prostriedky, avšak koná tak, aby tieto neboli evidované, resp. aby nebol evidovaný ako vlastník majetku.

5.7 Tvrdenie otca, že nie je objektívne schopný plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej v súdom určenej výške a navrhuje určiť výživné v sume 180 eur, je v konečnom dôsledku aj tvrdenie v rozpore s jeho predchádzajúcim súhlasom, že bude platiť výživné vo výške 300 eur.

5.8 Pokiaľ otec nalieha na skoré rozhodnutie súdu, z dôvodu, že jeho situácia je pomerne kritická, tak je podľa matky potrebné uviesť, že otec sa nezaoberal kritickou situáciou na strane úhrady potrieb maloletého dieťaťa, na ktorého výživu má v prvom rade prispievať, keď jej niektoré mesiace nezaslal výživné vôbec a niektoré mesiace len výživné v nevyhnutnej miere. Mala za to, že je povinnosťou otca plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletemu dieťaťu a tá má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Vyjadрила presvedčenie o tom, že otec je schopný si vyživovaciu povinnosť k maloletej plniť v súdom určenej výške, avšak robí kroky preto, aby tak robiť nemusel.

5.9 Nezrovnalosti v tvrdeniach otca, neustále zmeny tvrdení a postojov, nepredkladanie dôkazov, nespolupráca so súdom, nepredloženie dôkazov v súlade s výzvami súdu, dostatočným spôsobom spochybňujú hodnovernosť otca o tom, že nemá aj iný zdroj a výšku príjmu ako deklaruje súdu, ktorý nie je „zdokladovateľný“. Zároveň bolo preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach otca dosahovať mnohonásobne vyšší príjem ako deklaruje a odôvodňuje správnosť použitia fikcie prezumovaného príjmu.

6. Otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 16.05.2025 reagoval na dupliku matky zo dňa 28.03.2025 tým, že táto spoločnosť RADA Montage s.r.o. vykresľuje ako hodnotnú, resp. je presvedčená, že má z hospodárenia tejto spoločnosti príjem. On však uvádza, že ide o exekvovanú spoločnosť a pripája výpis z registra exekúcií, ktorých je proti spoločnosti aktuálne vedených minimálne šesť a tento výpis teda bez ďalšieho vyvracia jej tvrdenia. Ako dôkaz predložil výpis z registra exekúcií.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 CMP, § 94 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP),

preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu (§ 65 CMP a contrario) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výroku III. a súvisiacom výroku V. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Ostatné výroky odvolaním nenapadnuté ostali nedotknuté.

8. V predmetnej veci okresný súd rozsudkom manželstvo účastníkov konania rozviedol (výrok I.), maloleté dieťa na čas po rozvoze manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky (výrok II.), otcovi uložil povinnosť prispievať výživným (výrok III.), styk otca s maloletou neurčil (výrok IV.) a rozhodol o trovách konania (výrok V.).

9. Otec odvolaním napadol rozsudok okresného súdu do výroku III. týkajúcom sa určenia výživného na čas po rozvoze manželstva účastníkov konania.

10. V zmysle ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

11. Priznané výživné v prípade, ak sa zmenia pomery, možno vychádzajúc z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie ich odôvodnených potrieb ako aj na strane rodičov a to zvýšením, alebo znížením príjmu, prípadne existenciou okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane či už rodičov alebo dieťaťa došlo. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine). Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania.

12. Maloleté dieťa je osobu oprávnenou z výživného a je odkázané na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodičov. Vyživovacia povinnosť rodiča k neploletému dieťaťu je daná ex lege a obvyklým spôsobom plnenia je stav, kedy dieťa žije v spoločnej domácnosti rodičov a výživné je plnené v naturálnej forme. Súd k stanoveniu konkrétnej výšky výživného pristupuje len v prípadoch potencionálneho ohrozenia oprávneného dieťaťa – ak rodičia spolu nežijú, ak došlo k rozvozu manželstva. Zmyslom vyživovacej povinnosti je zabezpečiť dieťaťu porovnateľné podmienky s tými, aké by malo, keby rodičia žili spolu a riadne sa o dieťa starali. Pre prípad, že výživné musí byť stanovené súdom, zákonodarca v Zákone o rodine stanovil kritériá, ktoré sú rozhodné pre ich výšku. Zákonodarca nestanoví striktný spôsob výživného, a preto musia súdy v jednotlivých prípadoch uvážiť všetky zákonom uvedené kritériá a výživné určiť vo výške zodpovedajúcej týmto kritériám, ako aj zmyslu a účelu výživného. Na strane oprávneného sú to relevantne odôvodnené potreby a na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

13. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku ako aj konania, ktorého jeho vydaniu predchádzalo sa stotožňuje s rozhodnutím súdu o určení výživného na čas po rozvoze manželstva účastníkov konania. Mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav v akceptovateľom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Zdieľa aj jeho právny záver o určení výživného v rovnakej výške ako v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvozu manželstva (rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2024) vzhľadom na ustálenie výšky príjmu otca za použitia ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine a preto s konštatovaním toho, že nedošlo k zmene pomerov na jeho strane.

14. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietke otca, ktorý v odvolaní v prvom rade namietal, že neexistoval dôvod na postup súdu keď o výške výživného rozhodol podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine vychádzajúc z prezumovaného, nie zo zisteného/preukázaného príjmu odvolací súd uvádza nasledovné:

15. Vo vzťahu k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, otca, ktorého súd prvej inštancie zaviazal na platenie výživného aplikujúc ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine je potrebné poukázať na to, že zavedenie právnej domnienky uvedenej v § 63 ods. 1 Zákona o rodine bolo práve iniciované problémami vyskytujúcimi sa v praxi pri preukazovaní, respektíve neochote preukazovania príjmov rodičmi, ktorí vykonávajú podnikateľskú činnosť. Ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine predpokladá vznik určitých povinností rodiča v súvislosti s konaním o určenie výživného. Vymenúva tri navzájom sa prelínajúce povinnosti: 1/ povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej nezávislej činnosti, 2/ povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a 3/ povinnosť umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Zákonná domnienka výšky príjmu ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného má nastúpiť, „ak si rodič nesplní túto povinnosť“. Z gramatického výkladu (je povinný preukázať, predložiť a sprístupniť), ako aj z odlišného obsahu týchto povinností vyplýva, že nejde len o jednu, ale o viacero povinností, pričom nesplnením hoci ktorej z nich dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby, preto nastupuje predmetná fikcia. Uvedená domnienka bola stanovená na 20-násobok sumy životného minima. V zmysle tohto zákonného odkazu treba aplikovať ustanovenie zákona o životnom minime v spojení s príslušným opatrením upravujúcim výšku životného minima. Ide o domnienku mesačného príjmu. Z takto ustálenej sumy potom súd pri zhodnotení všetkých hľadísk pri určovaní výšky výživného určí konkrétnu výšku. Je potrebné zvýrazniť, že súd nie je povinný upozorňovať povinného na hmotnoprávne následky nesplnenia si uvedených povinností, keď poučovacia povinnosť sa vzťahuje len na procesné práva a povinnosti.

16. Odvolací súd poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, a to právnu vetu uznesenia NS SR sp. zn. 6Cdo/107/2022 zo dňa 29. septembra 2022, podľa ktorej „...Vo veciach výživného na maloleté deti súd aplikuje právnu domnienku podľa § 63 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine o výške priemerného mesačného príjmu rodiča nielen vtedy, keď rodič nepredloží súdu podklady na vyhodnotenie svojich majetkových pomerov, ale tiež vtedy, keď síce formálne splní svoju edičnú povinnosť (napr. predložením priznania k dani z príjmov), hodnoverne ale nepreukáže celý svoj skutočný príjem“ a záver vyslovený v odseku 21.1. rozhodnutia NS SR sp. zn. 2CdoR/3/2023 zo dňa 29.06.2023, že „...Prvoradú zodpovednosť za zabezpečenie životných podmienok nevyhnutných pre rozvoj dieťaťa nesú v rámci svojich schopností a finančných možností rodičia. V súlade s týmito právami dieťaťa Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť, že bude možné zistiť čo najobjektívnejšie možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča. V zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine platí, že rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima“.

17. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že otec bol vyzvaný, aby sa v určenej lehote vyjadril k návrhu na začatie konania, ktorá výzva mu bola doručená dňa 24.01.2023 a na ktorú nereagoval. Na pojednávaní dňa 15.02.2023 bol otec prítomný a súd mu uložil doručiť doklady, ktoré sa týkajú majetkových pomerov jeho spoločností najmä podaných daňových priznaní, ďalej jeho zdravotného stavu, najmä čo sa týka posúdenia nároku na invalidný dôchodok, ďalšie prognózy vzťahujúce sa na vývoj zdravotného stavu ohľadom úrazu nohy a tiež možnosti ďalšieho vykonávania práva. Otec bol výzvou z 24.02.2023 vyzvaný na predloženie označených listín do 10 dní (č.l. 161 spisu), výzva mu bola doručená dňa 03.03.2023. Ďalšou výzvou z 21.03.2023 bol vyzvaný o predloženie označených listín (č.l. 164 spisu). Vo vyjadrení zo dňa 23.03.2023 (k veci sp. zn. 37P/161/2022 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze - čl. 168 spisu) otec pripojil LV č. XXX a LV č. XXXX. Na pojednávaní dňa 04.04.2023 bol otec prítomný. Bolo vyhlásené uznesenie, ktorým bolo uložené otcovi do 15 dní doručiť doklady na ktoré bol vyzvaný výzvou z 21.03.2023 a to zoznam majetku ako fyzickej osoby, výpisy z účtov v bankách SR za posledných 12 mesiacov, výpisy z účtu v bankách spoločnosti Ladomer..., daňové priznanie týchto spoločností, účtovné závierky, zoznam majetku spoločností, zmluvy na dodávateľské služby a faktúry za dodávky služieb pre spoločnosti, ktorých bol spoločníkom a konateľom Na pojednávaní dňa 17.05.2023 bol otec prítomný. Uviedol, že súdu predkladá výpisy z L., z ktorých vyplýva, že jeho spoločnosti sú v mínuse, teda tie motoresty, má tu ešte aj ďalšie množstvo dôkazov, súdu to nedodal skôr, lebo strašne veľa dlhí účtovnej kancelárii. Okresný súd vyzval otca, aby súdu v lehote 3 dní doručil tie doklady, ktoré súdu chce doložiť. Na deň 16.10.2024 bolo určené pojednávanie. Predvolanie bolo doručené splnomocnenému zástupcovi

otca dňa 19.09.2024. Predvolanie bolo odročené kvôli zdravotnému stavu otca na deň 04.12.2024. Súd vykonal šetrenie ohľadom nadobudnutia motocykla užívajúceho otcom (č.l. 462 spisu). Otec predvolanie prevzal dňa 24.10.2024. Na zastupovanie splnomocnil nového zástupcu dňa 29.11.2024 prostredníctvom ktorého sa vyjadril podaním zo dňa 03.12.2024 (č.l. 480 spisu). Pripojil listiny (zmluvy o úveroch, záložnom práve a výpisy LV). Na pojednávanie dňa 04.12.2024 sa otec neustanovil, bol prítomný jeho splnomocnený zástupca.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia mal odvolací súd za to, že okresný súd správne aplikoval právnu domnienku ohľadom výšky príjmu otca vyjadrenú v ust. 63 ods. 1 Zákona o rodine. Skutočnosti uvedené v bode 17. odôvodnenia tohto rozhodnutia totiž dostatočne preukazujú, že súd viacerými výzvami umožnil otcovi ako podnikajúcemu cez spoločnosti s ručením obmedzením doložiť potrebné doklady s ohľadom na zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve (účtovanie majetku, záväzkov, nákladov, výnosov, výdavkov a príjmov v účtovných knihách a účtovných závierkach). V priebehu celého konania otec nepredložil podklady na zhodnotenie majetkových pomerov a nezrejmil súdu všetky skutočnosti potrebné na rozhodnutie. Jeho správanie tak bolo pasívne. Ani po rozhodnutí súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva vo veci sp. zn. 37P/161/2022, svoje konanie otec nenapravil. Listiny, ktoré boli tiež neúplné, pričom otec od 16.09.2024 začal vykonávať aj živnostenskú činnosť, predložil deň pred určeným pojednávaním (04.12.2024) a na pojednávanie sa neustanovil. Z toho dôvodu ak okresný súd pristúpil k aplikácii ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine neurobil tak bez náležitého odôvodnenia.

19. Aj vzhľadom na uvedené podľa odvolacieho súdu nedošlo k podstatnej zmene pomerov od rozhodnutia okresného súdu v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2024 a ktorý v rozhodnutí zo dňa 06.02.2024 tiež pristúpil k aplikácii ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, do rozhodnutia okresného súdu v tejto veci upravujúcej pomery účastníkov na čas po rozvode (04.12.2024).

20. K námietke otca ohľadom oddĺženia jeho osoby a to po rozhodnutí okresného súdu odvolací súd uvádza, že oddĺženie (osobný bankrot) nemá priamy vplyv na výšku výživného a nezbavuje rodiča povinnosti ho platiť. Súd pri určovaní výšky výživného primárne zohľadňuje schopnosti a možnosti rodiča, nie jeho dlhy. Samotné vyhlásenie bankrotu nie je automaticky podstatnou zmenou pomerov.

21. Čo sa týka výdavkov dieťaťa podľa odvolacieho súdu otec v konaní pred okresným súdom ako aj v odvolaní namietal tieto len všeobecne.

22. Poukazovanie otca na nezistenie príjmu a majetkových pomerov matky nie je dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že matka bola zamestnaná u Fakultnej nemocnici s poliklinikou F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici (č.l. 194 spisu) od 18.07.2022 do júna 2024 s príjmom brutto 1.200 eur. Od 07-08/2024 bola nezamestnaná, poberala dávku nezamestnanosti v sume 791,10 eur. Od 02.09.2024 bola zamestnaná a jej čistý mesačný príjem za september 2024 predstavoval sumu 1.261 eur (č.l. 424 p.v., 425 spisu). Z vyjadrenia matky (č.l. 422 spisu) vyplýva aj to, že názov spoločnosti v ktorej pracuje neuvádza kvôli obave, že ju otec svojim konaním pripraví o prácu a príjem. Tiež uviedla, že aktuálne je už len vlastníčkou bytu vedeného na LV č. XXXX. Čo sa týka matky odvolací súd dodáva aj to, že táto si plní vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu vzhľadom na jeho vek aj výkonom osobnej starostlivosti a zabezpečením bývania.

23. S ohľadom na uvedené výška výživného určená okresným súdom zohľadňuje zákonné kritériá a z toho dôvodu rozsudok okresného súdu vo výroku III. ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku V. o trovách konania, ktorý je súladný s ust. § 52 CMP ktorým bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).